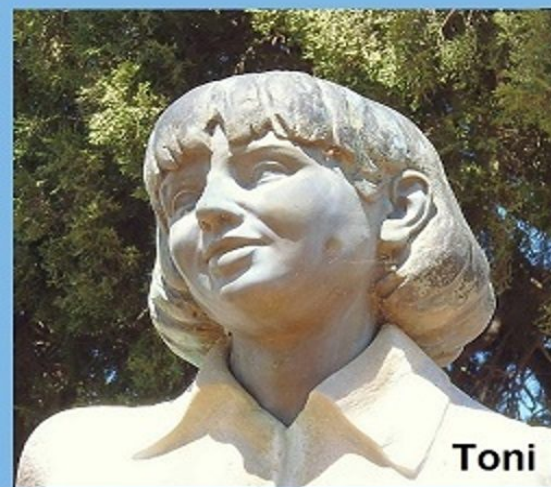


skutečný
případ

Ztracené dívky z Alcasser



Toni



Desiree



Miriam

A large white rose in full bloom, surrounded by several smaller purple flowers and a green rose bud on a stem with leaves.

Joe Garcia

Splendidum družstvo

Ztracené dívky z Alcasser

JOE GARCIA

Splendidum družstvo ● Vražné, Hynčice

Ztracené dívky z Alcasser

Copyright © Joe Garcia, 2020

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2021

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-045-7 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-046-4 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-047-1 (PDF)

Obsah

Prolog

1. La Romana, středa 27. ledna 1993
2. Alcasser
3. Valencie 10. listopadu 1992
4. Antonia Gomez Rodriguez - přezdívaná "Toni"
5. Maria Deseada Hernandez Folch - přezdívaná "Desiree"
6. Miriam Garcia Iborra
7. Alcasser, 13. listopad 1992
8. Očití svědci
9. La Romana, 13. listopadu 1992
10. Pátrání po dívkách
11. Picassent, 16. listopadu 1992
12. Palác La Moncloa, 10. a 24. prosince 1992
13. Ohledání místa činu
14. Forezní anatomický ústav ve Valencii, 27. leden 1993
15. Kasárna Patraix, 28. leden 1993
16. Kasárna Patraix, 29. leden 1993
17. Nový výslech Miguela Ricarta, 29. leden 1993
18. Kdo byl Miguel Ricart Tárrega
19. Antonio Angles Martins
20. Nuria Pera Mateu
21. Výslech podivína
22. Útěk Antonia Anglese
23. Nová výpověď Miguela Ricarta
24. Soud
25. Poslední výpověď Miguela Ricarta
26. Anglesova matka

Epilog

Zdroj

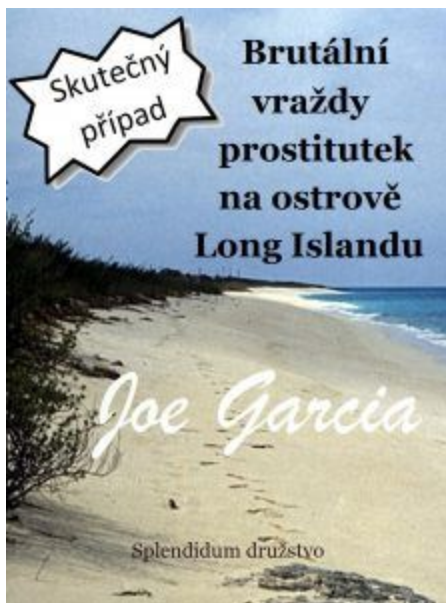
Prolog

Autor si prostudoval dostupný materiál o vraždách a stejným způsobem jako je hraný film, který využívá prvky typické pro dokumentární film, napsal tuto knihu.

Kniha je velice čtivá a děsivá zároveň, protože nejde o fikci, ale o skutečný příběh.

Hlavním zdrojem je kniha *¿Qué pasó en Alcacer?*, kterou napsal Juan Ignacio Blanco, a která musela být zanedlouho po vydání v celém Španělsku stažená z pultů.

1. díl



1. La Romana, středa 27. ledna 1993

La Romana je malé město a oblast kolem je docela pustá, jen sem tam spatříte obydlené domy. Temné klikaté cesty protkané španělským venkovem svírají travnaté pahorky a podhůří.

Gabriel Aquino Gonzalez farmář v důchodu se věnoval řadě koníčků, kdy na prvním místě bylo včelařství.

Gabriel měl své úly poblíž majetku tchána svého dospělého syna. Tchán se jmenoval Jose Sala a byl zhruba o patnáct let mladší než Gabriel, kterému táhlo na sedmdesátku. Oba muži spolu vycházeli velice dobře.

Toho dne v deset hodin ráno zaparkovali auto na konci silnice a šli k úlům, které se nacházely poblíž ruin starého opuštěného domu.

„Já už to nedávám,“ povzdechl si Gabriel a zůstal stát opřený o svou chodící hůl.

Slunce krásně svítilo a Jose ho vybídl, aby se spolu posadili na nedaleké pařezy a zapálili si cigarety.

„To víš. Roky jsou tady. Nikdo nemládne, ale ty jsi ještě Gabriely chlapák,“ povzbuzoval svého přítele Jose.

„Bejvávalo. Uvažuji, že už s tím seknu.“

„To si neumím představit, že se vykašleš na své milované včeličky.“

„Máš pravdu! Nebude to jednoduché vzdát se svého nejoblíbenějšího koníčka, ale když mě už ty nohy bolí a dechu se nedostává,“ slastně vyfoukl cigaretový kouř a Jose se rozesmál. Věděl, že je Gabriel silný kuřák, ale už nic nekomentoval.

Gabriel se najednou postavil a řekl: „Jdu si protáhnout kosti.“ Vydal se na procházku po okolí.

„Jo, jo, pak pro mě přijď!“ slunil se Jose.

Gabriel často obcházel dvě opuštěné budovy, které kdysi byly jeho domovem. Koukal přimhouřenými očima na rozvaliny a zavzpomínal na dávno minulé časy. Na svou matku ... nahrnuly se mu slzy do očí. Je to už tak dávno. Chtěl odejít, když koutkem oka zahlédl něco lesklého.

Gabriel přišel blíže a vykřikl úlekem. Rychle se vracel ke svému příteli, kterého už potkal na půli cesty.

„Pojď se mnou. Je tam něco divného,“ ukazoval holí k rozvalinám.

„Co by tam mohlo být divného?“

Oba muži se opatrně přiblížili k tomu, co vyděsilo staršího muže.

„Kdo tady vykopal ten příkop?“ podivil se Jose.

„Kdyby jen to. Podívej se, co je pod těmi naházenými větvemi.“

„Vypadá to, jako nedávno vykopaný hrob. Asi tam někdo pohřbil nějaké zvíře. Proč by platili za kafilerii, že?“

„Jo?! A které zvíře nosí hodinky?“

„Jaké hodinky?“

„Tak, co se to tam dole leskne?“ ukazoval Gabriel na místo, kde se leskl nějaký kov.

Jose Sala měl náhodou u sebe starou špachtli, kterou používal při práci s úly. S touto špachtlí po stažení některých větví se pokusil dostat z hlíny lesklý předmět.

„Máš pravdu, jsou to hodinky ... panebože, je tu mrtvola,“ zakřičel Jose a neměl daleko k omdlení.

To, co Jose Sala a Gabriel Aquino Gonazalez toho dne v La Romaně objevili a příběh s tímto nálezem spojený, šokoval Španělsko až do morku kostí ... změnil se způsob, jakým celá země přistupovala k podobným případům. Je to příběh, který je plný konspiračních teorií, pověstí o neschopné policii a politické korupci.

2. Alcasser

Tady se začíná příběh ztracených dívek z Alcasser.

Alcasser je malé městečko ve španělské provincii Valencia s populací něco přes sedm tisíc obyvatel. Nalézá se asi patnáct kilometrů jihozápadně od samotného města Valencie.

Alcasser je velmi blízko východního španělského pobřeží, jen asi dvacet minut jízdy. Historie tohoto města sahá až do středověku. V nedalekých oblastech byly objeveny ruiny z doby římské a artefakty z vykopávek odhalují, že v této oblasti sídlili Germáni.

Až do 13. listopadu 1992 nebyla obec Alcasser vůbec ničím výjimečným proslulá.